

[Behnke]

lånere i andre banker og sparekasser skal betale, og da endnu mindre, at skatteyderne skal betale dette tab. Det næste bliver vel, at der indføres regler om, hvis man taber penge på at have handlet med aktier, at tabet skal dækkes hos andre aktiehandlere og hos skatteyderne. Det går simpelt hen ikke, der må være en risiko, som man skal være villig til at løbe, når man afliver sine penge.

Lægger man plusser og minusser sammen i denne redegørelse, synes vi, det er et skuffende resultat. Ganske vist var det Socialdemokratiet, der i 1985-86 fik vedtaget, at regeringen skulle komme med denne redegørelse, men at det var Socialdemokratiet, der stod bag det dengang, er jo ikke det samme, som at regeringen var forpligtet til at fremlægge et socialdemokratisk forslag.

Vi efterlyser altså nogle flere liberale holdninger. Vi efterlyser, at regeringen lever op til sine forpligtelser eller det, den i hvert fald har kaldt sig selv, nemlig at være en regering, der ønsker at føre en erhvervsvenlig politik.

Kristian R. Kristensen (KRF):

I modsætning til hr. Behnke vil vi fra Kristeligt Folkeparti meget gerne slå et slag for, at vi også får mulighed for at bevare de små enheder inden for bank- og finansverdenen. Vi har i den senere tid måttet opleve, at indtil flere mindre pengeinstitutter har måttet lukke. Vi synes nok, det er lidt urimeligt, men det skyldes muligvis manglende effektiv revision og tilsyn. Derfor ser vi meget gerne, at både revisionen og tilsynet bliver udvidet, så det har en effektiv virkning på den udvikling, der sker.

Vi står ikke uforstående over for, at de større koncentrationer også har deres berettigelse inden for bankverdenen, men de skal ikke være enedominerende på dette område og blive magtkoncentrationer i et samfund, hvor vi skal leve sammen.

Vi vil gerne sige tak til industriministern for denne redegørelse, som giver nogle fingerpeg om, i hvilken retning man ønsker den danske finansverden skal udvikle sig, og vi vil bare gerne have lov til at pege på, at både de små banker og sparekasser og de små erhvervsdrivende også gerne skulle have en plads i samfundet.

Vi ved godt, at de danske pengeinstitutter ikke er store i forhold til koncentrationerne i udlandet. Det tror jeg heller ikke ville være helt til

gavn for os, om det var sådan. Vi er et lille land, og vi er et godt land, og det skal vi bevare. Derfor må det også være sådan, at den danske finansverden så vidt muligt må indstille sig på et samarbejde om og med de større udenlandske selskaber uden at miste sin nationale holdning og sin nationale forståelse. Vi sætter pris på, at tilsynet bliver effektiviseret, og det må gælde banker, finansieringsinstitutter og forsikrings-selskaber og de ting, som kommer ind under det.

Der må være en mulighed for, at et tilsyn og en revision kan gribe ind i tide, uden at det behøver at gå til yderligheder og uden at være med til at nedgøre nogen. Derfor skal tilsynets rolle styrkes, som det er nævnt i redegørelsen, så der gives tilsynet mulighed for at foranstalte ekstraordinær revision og for at indkalde eksperterne revisorer, ligesom pengeinstitutterne bør forpligtes til selv at meddele tilsynet, når der opstår problemer. Det er nogle af de ting, som vi synes ville være glædeligt og saglig rigtigt at få med. Vi vil støtte dette så meget som muligt i de forhandlinger, der kommer.

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg har forstået det sådan, at man fra Socialdemokratiets side har anmodet industriministeren om at komme med denne redegørelse. Derfor er det vel også rimeligt, at man siger tak til industriministeren, fordi han har opfyldt det ønske, der har været næret af nogle af Tingets partier. Imidlertid tror jeg nok, at diskussionen bør foregå lidt anderledes, idet det, vi har oplevet i de senere åringer, giver stof til eftertanke. Vi har først set, hvordan Kreditbanken gik fallit; dernæst gik Kronebanken fallit, så så vi, at 6. Juli Banken gik fallit, og senest så vi C & G Banken gå nøjagtig den samme vej. Det, vi oplever her, er, at man luger ud i rækkerne. Det er ikke ledelserne bag disse små banker, der er den egentlige årsag til, at de gik ned og hjem. Det er de store banker og finanskoncentrationer, der arbejder i kulissen. Når der er kommet for mange vildskud på stammen, så hugger man af, man luger ud. Derfor er spørgsmålet unægtelig, om den grænse, man havde tidligere, hvor aktiekapitalen kun skulle være 5 mio. kr., var tilstrækkelig. Spørgsmålet var, om ikke dette beløb skulle have været meget større, idet en lang række mennesker skønnede, at de havde mulighed for at give den hele armen inden for dette område.